

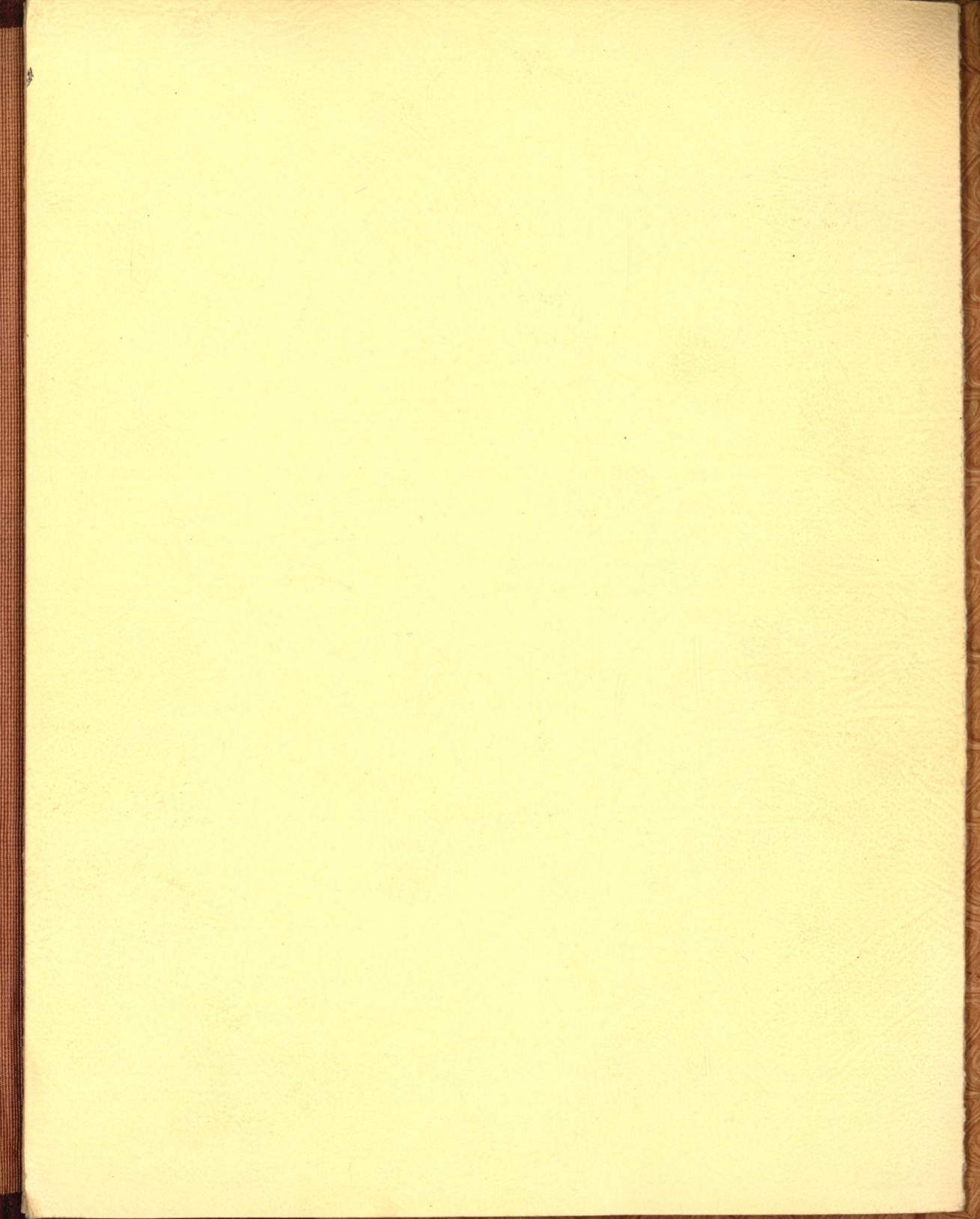

RMI. 8° 700

(Sk. I. 367)

(Sutr. 1824/31)

RMNy 608

Kin mind ketten meg a nagy vigasztalnak,
Zűekben Istennek bűnt adnak,
Szűnek ítele Odaris ez Ifiat,
Vraknal Vrfiaknal feretdiét,
Kik ábrálnal űlnek vala nagy rendet,
Ennek azért magat ada, es kezert,
Noha ezek frissen őt űztek vala,
Biborban, es barsoniban íarnak vala,
Granat, scarlat, kamoka raitok vala,
Orcziok Malofaral piros vala,
Zariadres penig ruhatlan vala,
Köz ruhában mert csak oda ment vala,
De megis nekie az teczet vala,
Kit ű mingiart meg bizonítot vala,
Mert az tóltót pohart ottan ragada,
Zariadres feretdiének ada,
Alatomban amaz ottan meg iuta,
Az Pohart ingien meg sem mutata,
Mingiaraft onnan ketten ki iőuenek,
Kit minniaianis ezekbe nem vőnek,
Mert űk az italhoz elegiedenek,
Az ifiakis az tancznak eredenek,
Zariadres Odarist ell ragada,
El ragaduan az koczihoz iktata,
Velle egietemben elis falada,
Nas beke uel az Taborban be iuta,
borban kerű vala,
nak kerdezik vala,
Kine alkognak vala,
Hogi vesztetek valna,
n bankodnak vala,
n badnagi nélkül mar vala,
fel ronhattanak vala,
ninczen medgiűnk kialttiak vala,
Mint feie veset nep kialtia vala, B Ho-

2 Vrak kran k dik ale,
Tan. Cz Vrakat isgattiak vala,
A rekentettek ieztik vala.
Hirek lön benne hagi Vrok meg iutot,
Vele egietemben sep leant hozot,
Hassagra kit az elöt el bant volt,
Assionioknak kit uk nem esmertek volt.
Azon közben Homartes poranczolia,
Odatist hinak erőssen meg hagia,
Ne trefalna neki igen meg hagia,
Mert ideie volna Pohart meg adna.
Szolgak szolgáló leaniok ezt tuduan,
Nagi szerelmeket egy makhoz esmeruen,
Nagi ereiet szerelemnek iol ertuen,
Tisztellegeketis iol meg gondoluan.
Egy sosal feienkent igi selesenek,
Szerelmes Vram bizoni mi nem tugiuk,
Houz löt ehcs houz ment nem lattuk,
Sohul ninczen mert mi meg nem talalluk.
Ekeppen lön ezeknek útanaczok,
Hogi veghez menne minden io sandekok,
Nem alhatnak ellenek Emberek,
Mert ig vegeztek volt az Istenek,
Az meniegzöt ekeppen el vegezek,
Nörelen meniegzöben vigadanak,
Leaninelkül hazokhoz indulanak,
Buczu verlen eggienkent el ostanak,
Mene Zariadres ú vduaraban,
Minden seregeuel lako helieben,
Hystapelhez be tere ú vtaban.
Mint szerelmes Battianak iofagaban,
Ezen küül nagi sok fő fő Vrakhoz,
Be tere haza menteben azokhoz,
Vgi mint neki szerelmes Bararihöz,
Ezek be fogadak hazokhoz.

Kiknek űk űere te' űep termet
Es kiknek akarrak adni hűtűket.

De hogi immar ezekben veget vessek,
Tűb tanűsűgot en erre nem hozok,
Hanem csak negi verset ez vegre mondok,
Sommaia ez iolrea hal gűllűtűk.

Nem tudom Egh űlat mi lehet nagjűb,
Szerelemmel es mi lehet erűlleb,
Dolgok kűzzűl ez mindennel nehezeb,
Ezen kűűl eggiet mondnak ki nagjűb.

Ez mi legien nem mondom en senkinek,
Mert pelda befed lehet ez mindennek,
űZok tűggiak csak az kik meg probaltak,
Ezek kűűl azokis kik el hittek.

Oltalmazűon Iűsten ettűl tegedet,
Ki meg nem kostolrad Venus iatekar,
Nem erzeted Cupido merges nilat,
Addig űrizzed magad mig meg nem latt.

Mert ha egizer teged iatekban eithet,
Es nilaual Cupido meliben lűhet,
Ketsűeg leűen az vűan te eleted,
Az elűbbi vadra visszűa terted.

Ez historiat ki űerűe veűsekbe
Deakbol fordita Magiar enekben
Egi Iűffű Scolai Mesterűegeben,
Ezeket enekle egi io kedűeben.

Az ezer űtűsa an es niojczűűű heűben,
Niarba az he űent Iakabnak hauaban,
Erdelinek hűres neűes io fűldeben,
űZegeben az holdos Tonak feűteben.

FINIS.

MAGYAR
TUDOMÁNYOS AKADÉMIA
KÖNYVTÁRA

RM I 8° 700